

शास्त्री तृतीय (काश्य कृते (साहित्य)

अविभक्त विभेयोरं भावस्य दोषत्वं प्रतिपादनम् ।

अविभक्तः = प्राधान्येनानिर्दिष्टः, विभेयोरंशो यत्र सः
 अविभक्तविभेयोरंशः । अर्थैव विभेया विभक्त इति
 नामान्तरम् । अर्थात् विभेयस्य प्राधान्येनानिर्दिष्टत्वात्
 गुणीभूतत्वम् अविभक्त विभेयोरंशत्वम् । अतो वाक्ये
 तस्य प्राधान्येन निर्देशः एवोच्यते । प्राधान्यं च परार्थान्ते-
 मध्ये विभेयोरंशस्योपादेयत्वेन ग्राह्यम् । विभेयोरंशः प्राधान्येन
 विपर्ययः (गुणीभूतत्वम्) - च कथितः समासेन प्राधान्यविपर्ययस्य
 पददोषः । यत्र चोद्देश्यं विभेययोः पौर्वापर्यं विपर्ययः तत्र वाक्यं
 दोषः । उक्तं च -

अनुवाक्यमनुसृत्यैव - न विभेयमुदीरयेत् ।

न ह्येवमप्यस्यै किञ्चित् प्रतिविशति ॥

अनुवादमर्थ = उद्देश्यम् । तत्र पद दोषो यथा -

'स्वर्गं ग्रामिका विष्णुभक्तं वृथोच्यते, किमेभिर्भुजैः ।'

अत्र वृथोच्यते विभेयम् । तच्च समासे
 गुणीभावात्पुनराहमत्वं प्रतीतिकृतम् । अर्थात् अत्र
 उच्यते त्वमुद्दिश्यं वृथोच्यते विभेयता उच्यते । किन्तु
 तत्पुरुषसमासे वृथोच्यते उच्यते विशेषणीभूतमिति
 गुणीभूतं सत् विभेयता न प्रतीकते इति दोष एव ।
 यथा वा - रक्षांसि पुरः स्थावुर्मलं शमानुजस्य मे ।
 अत्र शमस्य इति वाच्यम् । यथा वा आसमुद्दिशित्वात्
 अत्र आसमुद्दिश्यं इति वाच्यम् । यथा वा यत्र वेपथति
 सुप्तु ! कदाचः षष्ठ्यात् इति पञ्चदशस्य । अत्र
 षष्ठ्य इति लुप्त्येवम् । यथा वा अमुक्ता भवता नाथ
 मुहुर्न जायि सः पुरा । अत्र अमुक्ता इत्यत्र नञ्
 प्रसज्य प्रतिषेधत्वमिति विभेयत्वमेवोचितम् । अत्र
 सर्वत्र उदाहरणेषु विभेयस्य समासे गुणीभावात्
 विभेयत्वेनाऽप्रतीतिरेव दोषः ।

वाक्यं गतो यथा - न्यक्कारोऽमेव मे पदस्यः । इत्यादिः
 अत्र अमेवमे न्यक्कारः इति न्यक्कारस्य विभेयत्वं किञ्चित् ।
 तच्च शब्दं रचना नैपरीत्येन गुणीभूतम् रचना च
 पदस्यस्य विपर्ययेति वाक्यं दोषः ।

इति
 उपे-यं सः
 16/12/20
 एषोऽप्रो साहित्य
 2020 250 अत्र किं कुर्वन्ति
 16/12/20

Dec 16, 2020

शास्त्री प्रथम छाऽऽप कृते (शाहिली)

काव्यस्य प्रयोजनं प्रतिपादनम् ।

काव्यस्य मूर्ता प्रयोजनं चतुर्वर्गं फलप्राप्तिरेव
यथा - चोक्तम् -

चतुर्वर्गं फल प्राप्तिः ..... ।
..... तस्त्वरूपं निरूपयते ॥

चतुर्वर्गं फलप्राप्तिर्हि काव्यतो रामादिवत्प्रवर्ति-
तव्यम् न रावणादिवत् । इत्यादि कृत्वा कृत्य प्रवृत्ति
निवृत्त्युपदेशद्वारेण सुप्रतीतेव । अत्रैव काव्यस्यो-
पादेयतां लक्ष्यकृत्वा भाग्यहेतुकम् -

धर्मार्थं कामसौख्येषु वैचक्षण्यं कलासु च ।
करोति कीर्तिं प्रीतिं च साधु काव्य निष्कथम् ॥

धर्मप्राप्तिः - काव्यतो धर्म प्राप्तिर्हि भव
भगवत्पराधनचरणरविन्दस्तवादिना । एक शब्दः
सुप्रसूक्तः सम्यग्ज्ञानः स्वर्गं लोकं च कामधुना भवति
इत्यादि वेद वाक्येभ्यश्च सुप्रसिद्धैव । यथाऽऽदिस्य
प्रकाशने संपूरो नाम कविः पापाद् विनिर्मुक्तोऽभूत् ।

अर्थप्राप्तिः - अर्थ प्राप्तिश्च श्री इषोदिम्भो पाव-
कादीनां कवीनां प्रसिद्धैवास्ति ।

कामप्राप्तिः - कामप्राप्तिश्च अर्थद्वारैवेति
विदितमेवास्ति ।

मोक्षप्राप्तिः - मोक्षप्राप्तिश्च काव्यजन्यधर्म
फलानुसन्धानात् । उक्तं च भगवता श्रीकृष्णेन -

'भुक्तः कर्म फलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैश्चिकीर्षी इति

अपि च 'तरति शोकमात्मवित्' इत्यादि प्रकृतज्ञान-
प्रतिपादकं - मोक्षोपयोगि वाक्ये व्युत्पत्त्यापात्र
त्वान्च । काव्योपादेयत्वम् अग्निपुराणेऽपि

उक्तम् - नरत्वं दुर्लभं लोके विद्या तत्र सुदुर्लभा ।

कवित्वं दुर्लभं तत्र शक्तिस्तत्र सुदुर्लभा ॥ इति

त्रिकर्गं साधनं नाद्यम् इति च ।

विष्णु पुराणेऽपि -

'काव्यभाषायाश्च ये केचिद् गीतवान्खिलानि च ।

शब्दमूर्तिपरस्मैते विष्णोर्विंश महात्मनः' ॥ इति

एवं काव्योपादेयतायातेतानि वचनानि प्रकाशयानि ।

३५-३-५
२०१० मो० सा० ३५
२०३० ३० अज्ञातपुराणेना
५०००

Dec 16, 2020